श्राचुक (कं) 1. n. The root of a lotus. श्राचक (कं) 1. n. Idem.

शासूर (रः) 1. m. A frog.

मालेय (य:-थीं-यं) a. Fit for rice. m. A sort of fennel.

शालाजिरीय (यः) 1. m. A name of the grammarian Pánini.

श्राचा (खः) 1. m. The silk-cotton tree; a division of the continent.

भाजांच (चि:-ची) 2. m. 3. f. Idem. भाजांचिन् (ची) 5. m. Garuḍa. f.

(ो) The silk-cotton tree. ास्त्रजी वेष्ट (ष्टः) 1. m. The gum (

शास्त्रजी. वेष्ट (ए:) 1. m. The gum of the silk-cotton tree.

श्राज्य (ज्याः) 1. m. plu. The inhabitants of one of the central divisions of India.

शान (व:-वी-वं) m. Tawny colour; young animal. a. Tawney; relating to a corpse, or to purification from touching a corpse.

भावक (कः) 1. m. Young animal.

शावर (रः) 1. m. Fault, offence, sin; lodh tree. f. (१.) Cowach. a. Low, vile.

शावर.भेदाखा (खं) 1. n. Copper.

शावाशिच (चं) 1. n. Impurity by a death in the family.

श्राञ्चन (तः-ती-तं) a. Eternal, perpetual. m. Vyása; Shiva f. (ी) Earth. n. Ether, sky.

श्राष्ट्र्युख (ख:-ली-लं) a. Eating flesh or fish. [of pies.

श्राष्ट्राचिक (क) 1. n. A multitude श्राम् (च, उ,ञ) श्राम्च 2. a. To instruct; to order; to govern. श्राम्च 2. d. To desire. With आ d. To wish well, bless. श्रासन (नं) 1. n. An order, royal grant; deed; shástra; devotion; government.

शासन.पच (चं) 1. n. A plate or sheet inscribed with an edict.

शासन.हर (रः) 1. m. A royal messenger.

श्रासनातिम (मः-मा-मं) a. Transgressing orders, rebellious.

मासनीय (य:-या-यं) a. Governable. प्रासित (त:-ता-तं) a. Governed,

ruled. [governor.

शासित (ता-ची-त) a. Ordering;

श्रांख (द्यि:) 2. f. A command; ruling; a sceptre; punishment.

प्राचृ (सा-स्ती-स्त) m. A Buddha. m. f. n. A ruler; a teacher.

शास्त्र (स्त्रं) 1. n. An order or command; sacred book; any work or book.

शास्त्र. छात् (त्) 5. m. A Rishi, a sage; an author.

शास्त्र.गण्ड (ण्डः) 1. m. A general or superficial scholar.

मास्त चचुम् (च्:) 5. n. Grammar.

মান্ত জ্ব:-ল্লা-ল্ল্) a. Acquainted with the shástras.

श्राख. ज्ञाना (ना) 1. f. Knowledge of the shástras.

मास्त.ज्ञान (नं) 1. n. Idem.

ग्रास्त्र.तन्त्र (चं) 1. n. Truth taught in the shástras.

মান্ধনন্ধ. হা (হা:-হ্যা-হ্য) a. Knowing the shástras. m. An astrologer.

शास्त्रतम् adv. According to the scripture.

शास्त्र दर्शिन् (शी-फिनो-फि) a. Skillled in sacred science.